

Uredništvo in upravlništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

"STRAŽA"

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure popold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 48.

Maribor, dne 30. aprila 1913.

Letnik V.

Vojska?

Ministrstvo za zunanje zadeve razglša: Avstro-Ogrska se je odločila, da v slučaju, ako se velesile ne zedinijo, ukrene samostojno potrebne odredbe, da izsili izpraznitev Skadra. Ta slučaj je zdaj nastopil, ker se na ponedeljkovi seji velesil ni doseglo zedinjenje. Temu je pristaviti, da se vrši živahno izmenjavanje misli med Dunajem in Rimom.

Če je v javnosti razširjeno mnenje, da gre samo za avstrijski bluf, je treba opozoriti na napačnost tega naziranja. Dogodki najbližnjega časa bodo podučili javnost, da hoče Avstrija varovati svoje interese z najenergičnejšimi koraki.

Tik pred vojaško akcijo nasproti Črnigori, tik pred vojsko stojimo. Vsled nepreštane vojskine nevarnosti in vsled že več kot polletnega klanja na Balkanu smo otopeli in ne povzročata ta beseda v nas več onega vznemirjenja, ki bi ga v drugih okolščinah. Mirno, kakor bi se nas ne tikalo, čujemo, da je že vse pripravljeno za oborožen pohod nad Črnogoro in z nemo hladnokrvnostjo beležimo, da bo mogoče že v bližnjih urah pretresal ozračje tam doli ob sinji Adriji in v črnogorskem skalovju grom topov in bo tekla kri naših vojakov. Neprestana razburjenost, v kateri živimo zadnje mesece, nas je napravila takorekoč brezčutne.

Kakor je bilo pričakovati, se je zgodilo. Ponedeljkova konferenca veleposlanikov v Londonu ni sprejela avstrijskega predloga o oboroženi akciji napram Črnigori. Natančnega poročila o seji sicer ni, vendar pa je gotovo, da avstrijski predlog ni bil sprejet in hočejo druge velesile še počakati. Seja je trajala skoro tri ure. Po daljšem posvetovanju se je na konferenci pokazalo, da tripelententa solidarno in vztrajno odklanja način, kakoršnega si je zamislila Avstrija glede nadaljnjega postopanja proti Črnigori. Za avstrijske predloge sta sicer govorila tudi Nemčija in Italija, a sporazuma nikakor ni bilo mogoče doseči. Zato ni preostalo drugega, kakor končati sejo in sejo preložiti na četrtek. Vsled tega izida konference je bila Avstrija prisiljena, da je v smislu izjav, ki jih je podala že pred ponedeljkom in smo jih mi navedli že v zadnji številki, proglasila, da hoče

samostojno postopati. In res! Zgorajšnje poročilo, ki ga je izdalo zunanje ministrstvo včeraj, dne 29. t. m., potrjuje, da se je Avstrija odločila za samostojno akcijo. Med Dunajem in Rimom se vrše pogajanja, ki streme gotovo za tem, da bi obe državi nastopili skupno. Če bo pa Italija pristala na skupno akcijo, je precej dvomljivo. Vsekakor pa pred jutrišnjo konferenco v Londonu ne bo prišlo do oboroženih korakov. Po mnenju nemških listov bo avstrijski poslanik jutri naznanil konferenci v Londonu ta sklep avstrijske vlade in pozval velesile, da se mu pridružijo. Če bodo velesile to odklonile — in zgodilo se bo to skoro gotovo — potem bo naš poslanik zapustil konferenco. Temu bo sledil ultimatum s kratkim rokom na Črnogoro in nato se bo napovedala vojska.

V toliko bi bil položaj jasen, kajti mednarodne komplikacije so po vsem sedanjem razpoloženju skoro izključene. Vse velesile povdarjajo se slej kot prej, da drže na sklepu, po katerem mora postati Skader albanski. Strinjajo se ne samo z energičnim avstrijskim nastopom in priporočajo potrpežljivost in bi tudi rade pridobile Črnigori kar največje kompenzacije. Ogrožen in zapleten pa je položaj vsled nastopa Essad paše. Essad paša se je res proklamiral za albanskega kneza, ima, kakor se zdi, že večino albanskih plemen za sabo ter razpolaga z znatno vojaško močjo. Za njim stoji razum tega Balkanske zveze, s katero se je sporazumel in da sta zadovoljna z njim tudi Turčija, pod katere suvereniteto hoče biti, in Rusija, je gotovo. Ker je povrh vsega s svojo proklamacijo samo vdejavil načelo: Balkan balkanskim narodom, je res popolnoma prekrizal račune če ne vsem evropskim državam, pa gotovo Avstriji. Je tudi res precej neprijetno za naše diplomate: Avstrija vstvari samostojno Albanijo, kateri hoče pridobiti Skader za vsako ceno. Essad paša se pa proklamira za kneza te Albanije — in ima kot tak največ šans, da reusira, — ter prepusti ravno tisti Skader Črnigori. Tako niso bile velesile, ni bila Avstrija pač še nikoli potegnjena. Saj se kaže, da se bo morala s svobodno Albanijo boriti za svobodno Albanijo, za albanski Skader, katerega Albanci sami odstopajo. Da bruhajo vsled te premete ne, v gotovem smislu naravnost žensialne politične poteze nemški listi ogenj in žveplo na Essad pašo,

ki je bil še nedavno oboževani skadrski junak, je u-mevno.

Ponedeljkova londonska konferenca brez rezultata. — Avstrija hoče nastopiti na lastno pest. — V četrtek zopet seja v Londonu. — Avstrija pripravljena do skrajnosti. — Essad paša res v zvezi s kraljem Nikolajem. — Essad paša prepustil Skader Črnigori. — Prekrižani računi diplomacije.

Po poročilih dunajskih nemških listov je položaj tak-le:

Resnost položaja je najbolj označena v nenavadno dolgo časa trajajoči konferenci med našim zunanjim ministrom in vojnim ministrom ter v avdi-jencah teh dveh, šefa generalnega štaba in drugih visokih generalov pri cesarju. Včerajšnja konferenca veleposlanikov v Londonu, od katere se je toliko pričakovalo, je splošno razočarala. Prinesla pa je zaželeno razjasnitev v tej smeri, da se naša monarhija sedaj ne smatra več navezana na Evropo. Ker si je Avstro-Ogrska za slučaj, da bi med velesilami glede nameranih prisilnih odredb napram Črnigori ne prišlo do sporazuma, pridržala pravico, da sama ukrene potrebne prisilne odredbe in ker včerajšnja seja konference v Londonu ni prišla do sporazuma, je dobila monarhija sedaj prosto roko za nadaljnje korake. Velesilam je seveda dano na prosto, da se pridružijo tej akciji. Če hočejo imeti akcijo Evrope, nima naša monarhija, ki je isto vedno zahtevala, nič proti temu. Postopala bo pa, ne zmenec se za velesile, če ne bodo hotele sodelovati. Kakor znano, je kolektivna nota pozvala kralja Nikito, da takoj zapusti Skader. Če se torej kralj, Nikita takoj brez pridržka ukloni tej zahtevi, je še vedno mogoče, da izostanejo nameravane prisilne odredbe, ki so sicer postale neizogibne. Prihodnja seja veleposlanikov, ki se bo vršila v četrtek, bo morala pokazati, če se velesile pridružijo akciji naše monarhije, ali ne, ako dotlej Črnagora ne bo dala nobenega odgovora, ali pa odgovori v negativnem smislu. Za dobo cele balkanske krize je bila naša monarhija v stiku z Italijo, da izmenjava naziranja. To je bilo posebno v zadnjih dneh in urah zelo živahno. In vspeh je, na kratko povedano, ta, da vstraja Avstrija pri programu, določenem med njo in Italijo, to se pravi, ne samo pri zgodovinskih iz leta 1902 in po-

PODLISTEK.

Siromak ste.

(Napisal Januš Golec.)

(Dalje.)

Advokat se je ravno do dobra najedel, si obri-sal brke, pogledal na stran in nagovoril Marka:

„Li niste vi abiturijent iz V. . . ?“

„Da“, se je priklonil ogovorjeni in se spoštljivo predstavil.

Gospod dr. Dramnik ga je povabil k mizi in mu natočil kozarec.

Godci so zaobrili na valček, plesalci so vsta-li in v skrbno odmerjenih korakih se je znova začelo vrtenje po trati.

Tržka gospoda je seveda pripeljala seboj tudi otroke na veselico. Tudi ti so rajali in se veselili po svoje.

Najbolj razposajen med vsemi otročaji je bil Dramnikov Mirko, baš tako ga je klicala gospa so-proga, pa čisto po krivici: bil je v resnici Nemirko.

Oče, ali papa, ga je dvakrat posvaril, da ne sme skakati krog vodnjaka, pa mu je še nalašč naga-jal in teptal z nogami po pokrovu.

Rrsk . . . se je slišalo; pirove deske so se u-drle in Mirko je izginil v luknji.

Ženske so zakričale, plesalci so postali, može je pretreslo; le Marko, ki je sedel tik ob vodnjaku, je stegnil roko in to še ravno pravočasno.

Otrok je pri padcu zadel z nogo ob drog, ki je v vodnjaku podpiral vodno cev in se za par trenut-kov ustavil. Ravno teh par sekund ga je rešilo, ker ga je zgrabila Markova desnica in ga potegnila na suho.

Dolgo je trpelo, predno se je med veselicarji povrnilo prvotno rajanje; je bil vsaj pošten odmor.

Le gospa Dramnikova je še vedno jokala že pri misli:

„Kaj bi bilo, če bi si bil njen publi ohladil raz-posajenost v vodici!“

Le trezno misleči gospodje, ki so poznali naga-jiveca Mirka, so bili mnenja, da mu ne škoduje nič malo strahu, saj vodnjak je bil prav plitev in brez vode.

Gospod doktor pa se je krepko zahvalil rešitelju in mu ponudil prijateljstvo. Govorila sta mnogo in Marko je razodel prijaznemu gospodu svojo negotovost o prihodnjem poklicu in tudi svojo — denarno zadrego.

Dramnik ga je tolažil, si natezal brke in go-voril:

„Nič se ne bojte, gospod Marko, v počitnicah ostanite pri meni, mi boste fanta pripravili za gimnazijo, potem pa bomo že kaj poskrbeli za vas!“

Prijatelja sta si stisnila roke in pri tem je tu-di ostalo.

Plesalo se je še dolgo, posejali so travnik s konfetijem; pa mesec se je priplazil izza gor in o-pomnil veseljake na odhod.

Tudi Marica in Zinka sta poiskali Marka in odpeljali so se domov v strahu: kaj poreče oče, ko se tako pozno vračajo? Vendar ženska je včasih bolj iznajdljiva, nego možki; tako sta tudi sestri opravi-čevali zamudo pred očetom s povestjo o Marku kot — rešitelju.

II.

Čez dva dni se je poslavljaj Marko od strica, ki mu ni branil; še Marica in Zinka sta bili mnenja: pri doktorjevih ti bode še bolje, nego pri nas! Le lastna, posebno slovenska in kmečka mati, ki po zna otroka bolje, nego vsi drugi, mu je branila. — Naj bi pač rajši ostal doma, ker pri gospodi še la-hko izgubi vero — gospod pa ne bode postal nikdar.

Marka so ganile te besede, vendar hrepenen-je po novem, doslej še neokušenem življenju je bilo v teh trenutkih v njem večje, nego ljubezen do pri-proste, pa ljubeče matere.

Križ na čelo in roko s solzo mu je podala ma-ti na pot in odšel je v trg, k dr. Dramniku.

Gospoda doktorja ni bilo doma, ko je dospel na novi cilj, mudil se je na sodniji; hišina ga je na-znanila soprogi. Vstopil je. Gospa mu je namignila, naj odloži in sede.

Gospa odvetnikova je bila dama, kakoršnih je po naših mestih in trgih vse polno. Kot v priprosto hišino se je bil zagledal njen soprog, jo pozneje po-ročil in nekdanja služkinja je kot gospa odvetnikova igrala prvo ulogo. Bila je srednje postave, dobre re-je, pa Bog varuj, da bi ji bil kdo očital debelost; bi-la je še vedno vitka, kot jelka. Stopala je že v 45. leto, pa bila bi še vendar rada vedno pri dvajsetih. Vstajala je ob devetih popoldne, se oblačila eno uro, šla na sprehod, kosila, dremala po kosilu in puhala svalčice, čitala romane, hodila na večerno promena-do in bila občudovana od vseh tržkih gošpodov. In znala je tudi par taktov udariti na glasovirju in po-našala se je s petjem. Bil ji je odmerjen vsak solo v cerkvi, kot pri veselicah, dasi je po mnenju tanko-uhnežev, čvrčala, kot vrabec na strehi; pa denarju se klanja vse, še — uho. Seveda, mučilo je njeno te-lo in dušo nekaj novodobnih, večinoma priučenih bolezni, kakor: vedni glavobol in nervoznost.

Milostljivi doktorjevi nasproti je sedel abiturijent Marko in obsedel molče, ne vede, kako bi začel pogovor.

Pomagala mu je iz zadrege milostljiva, ga po-hvalila, da je prišel; tudi njegova obleka se ji je dopadla; le na pete si mora pustiti pritrditi podpet-ke iz gumija, ker preglasna hoja jo razburja in de-la nervozno.

Abiturijent je pokorno obljubljal vse in gospa mu je še tudi zaupala, da je njen Mirko nadarjena in ubogljiva stvarca, samo nervozen je revček, kot ona. Radi tega pač ne sme z njim pretrdo ravnati, in ga preobkladati z učenjem. Odkazala mu je še so-bo in mu naročila, da bo z obiteljjo vred pri mizi.

zneje pod Goluchowskijem sklenjenih pogodbah, ampak tudi pri pogodbah, ki so se sklenile za časa krize in da se na vsak način drži tega, da se to ne-prikrajšano izvrši. Monarhija, ki ima sedaj popolnoma proste roke, ne zahteva ničesar od velesil, nima jim pa tudi ničesar več povedati. Čas za dejanja se nahaja popolnoma v njihovih rokah. Seja, ki se vrši prihodnji četrtek, bo prinesla pojasnilo, če se zadovoljijo velesile s stanjem, kakoršno je bilo v zadnji reüniji, ali pa, če hočejo korakati z monarhijo. Toda naj bo uspeh te seje kakoršenkoli, na tem ne spremeni nič, da je monarhija sklenila postopati energično in aktivno. Vsako zavlačenje je izključeno.

Drugi glas iz nemškega časopisja pravi pa v bistvu:

Naš zunanji urad je včeraj položaj pojasnil. V oficijelni obliki je naznanil po časopisju, da je sedaj dan slučaj, za katerega si je izgovorila Avstrija prostoro ter da se vrši med Dunajem in Rimom živahna izmenjava mnenj glede z Italijo skupne vojaške kazenske ekspedicije zoper Črnogoro. Četrtekova konferenca v Londonu ima tedaj že računati s konkretnimi sklepi. Naš poslanec Mensdorff se ne boče več spuščal v nobena nova pogajanja, stavil bo samo vprašanje, če odobrava konferenca postopanje Avstrije in čeje Anglija pri volji, da se dejanski udeleži te akcije; ako ne, bo pa s prijaznimi poslovičnimi besedami zapustil konferenčno sobo.

Avstrija pripravljena?

Listi poročajo:

Zunanji minister grof Berchtold je bil včeraj, dne 29. t. m., sprejet od cesarja v dolgi avdijenci. Nato je bil v avdijenci pri nadvojvodu Franu Ferdinandu. Zatem je obiskal vojnega ministra Krobatina, ki se je nato odpeljal v Schönbrunn k avdijenci. Vrnil se je ob 11. uri dopoldne in obiskal grofa Berchtolda v zunanjem ministrstvu. Vojni minister je baje izjavil, da so vse vojaške priprave na južnovzhodnih mejah, v Dalmaciji, Bosni, Hercegovini in hrvaških deželah izvršene. Proti Srbiji je odrejeno stanje ojačenega obmejnega varstva.

Balkanska zveza.

Praški „Čas“ je priobčil interview svojega belgrajskega dopisnika z ruskim poslanikom v Belgradu, pl. Hartwigom, ki je izjavil med drugim:

„Konflikti med zavezniki se morajo pod vsakim pogojem rešiti mirnim potom. Balkanska zveza mora biti ohranjena, ker ima izpolniti še velike naloge. In kar se tiče albanskega vprašanja, je treba počakati, da se vidi, kako se obnesejo eksperimenti velesil. Pri politiki posameznih držav Balkanske zveze se mora vedno računati na skupne interese. Radi tega bolgarsko-rumunsko zблиžanje ne sme imeti nikakega separatnega značaja, ker je treba tudi Rumunijo priključiti h konfederaciji. V to svrhu Črnogora ne sme voditi separatistične politike in posebno ne zasledovati kakih separatističnih interesov. Črnogora ima za seboj celo Balkansko zvezo in to ji za enkrat lahko zadostuje kot kompenzacija za Skader. Prepričan sem, da se vse zadeve, ki so v zvezi s balkanskim vprašanjem, rešijo mirnim potom.“

„Glas Črnogorca“ o Skadru.

Glasilu črnogorske vlade, „Glas Črnogorca“, priobčuje na uvodnem mestu o skadarskem vprašanju članek, v katerem utemeljuje zahtevo, da ostane Skader črnogorski, med drugim tako-le:

„Skader je bil prestolnica prve srbske kraljevine Vojislavičev, a kasneje zopet prestolnica Zete, to je, zadnje neodvisne srbske države Balšičev, katere poslednji vladar in gospodar Ivan Crnojevič se ni pokoril silnemu turškemu osvajaču, marveč se je zatekel v nepristopne planine zetske in tu osnoval današnjo Črnogoro, ki od takrat ni prenehala težiti, da osvobodi Zeto in v nji Skader, ki je ostal do današnjega dne srbski v narodni zavešti, kakor čaleč se razprostirajo srbske narodne pesmi, ki pripisujejo tudi zgradbo Skadra enemu izmed kraljev srbskih.“

Drugo je: Ko je turška sila zavladala Zeti, je našla v nji srbsko kulturo, ki ni zaostajala za kulturo najbolj prosvetljenih narodov srednje in zapadne Evrope.

To potrjuje dejstvo proslave 400letnice prve slovanske tiskarne na Cetinju, katere proslave so se po predstaviteljih ali adresah udeležile vse slovanske univerze, znanostne akademije, kakor tudi drugi znanstveni zavodi zapadne Evrope.

O tej tiskarni je slavni angleški državnik J. Gladstone napisal: „In to je bilo sedem let kasneje, ko je bila v Londonu tiskana prva knjiga, v času, ko še ni bilo tiskarn v Oxfordu, Kembriču in Edinburgu. To je bilo 16 let kasneje, ko se je ustanovila prva tiskarna v Rimu, v prestolnici krščanstva, a samo 28 let pozneje, kakor je zagledala svet prva knjiga, prvenec te velike iznajdbe.“

In to je bila prva državna tiskarna v Evropi, iz katere je izhajalo novo orožje proti islamu, cerkvene knjige, po profesorju dr. Jagiču najbolj dovršeno iz grškega prevedne in za tisk prirejene.

Tu v Skadru je sredi XVI. stoletja pričela delovati druga slovanska tiskarna. Ali je višja kultura od te poalbanila Skader?

Na to odgovarja dovolj današnje kulturno stanje albansko.

Ali morda zakonito turško gospodarstvo?

Na to odgovarjajo Bosna, Hercegovina in sandžak Novipazar, kjer se je ohranil najčistejši srbski

jezik tudi med mohamedanskim prebivalstvom. Na, to srbsko kulturo je uničil razuzdani Arnavt, iztrebljujoč z navadnimi zločini srbski narod in tako poarnavtil Skader in okolico.

Tretje je: Skader dominira nad vodovji okrog Črnogore, nad jezerom in reko Bojano, a življenjski interes Črnogore, prirodna borba za obstanek, ji ne dopuščajo, da bi se podvrgla počasni smrtni kazni, katero ji je namenila poslaniška konferenca v Londonu. In kakor je gospodarski interes Črnogore, da zavlada nad Skadrom, tako tudi ni nič manjši političen interes, da odstrani zlo, ki ji je vedno grozilo iz te točke na njenih mejah in katero bi ji bilo še veliko nevarnejše pod krigo neodvisne Albanije.

Vsi ti razlogi dajejo Črnigori moč v skadarskem vprašanju, ker se smatra po dosedaj veljavnih pravih mednarodnega prava za ravnopravno državo z ostalimi evropskimi državami.

Toda, kakor se zdi, londonska poslaniška konferenca se ni ozirala na obrambo, katero daje Črnigori mednarodno pravo.

Metode evropske diplomacije, ki so dovoljene nasproti divjim narodom po Afriki, pa ne veljajo nasproti Balkanu, kjer je tekla zibelka današnje evropske civilizacije, od koder so slovanski apostoli razširili krščanstvo med Slovani, kjer se je rodila prva slovanska tiskarna.

Zato je vsak uspeh kulturnih balkanskih narodov — vspeh splošne evropske civilizacije in občege napredka!“

Ustava za Albanijo.

Kakor poročajo angleški listi, je na londonski konferenci veleposlanikov predložila Rusija za upravo in ustavo Albanije sledeče principe:

1. Albanija naj bo avtonomna, od Turčije odvisna provinca. Na čelu njene uprave naj bo guverner, ki ga imenuje turški sultan ter potrdijo velevlasti.
2. Guverner avtonomne Albanije ne sme biti član kake vladajoče rodbine.
3. Guvernerju naj pomaga mednarodna finančna komisija. Njena naloga bo ob enem izdelati za Albanijo podrobni načrt ustave, kakor tudi zakonov, ki bodo za začetek najpotrebnejši.
4. Nobena izmed velevlasti ne sme imeti v avtonomni Albaniji izvanrednega vpliva in pomena in niti večjih pravic, nego ostale velevlasti.
5. Srbom naj v avtonomni Albaniji kot manjšini zajamčijo velevlasti svobodno življenje in svoboden razvoj.

Razen tega predlaga Rusija, naj bi za javno varnost v Albaniji skrbela mednarodna policija, organizacija albanske vojske pa naj se poveri častnikom vseh velevlasti brez razločka. Pravijo, da se tudi nekatere druge velevlasti strinjajo s temi predlogi Rusije. Nam se ti predlogi ne zde posebno verjetni.

Dr. Ambrožič in dr. Boschitz.

Celje, 29. aprila.

Odkar dr. Benkoviča ni več v občinskem odboru okolice Celje, je postal dr. Ambrožič v njem neomejen vladar. Kar ta reče, se zgodi, česar ta noče, se opusti. Dr. Božič, ki bi bil, odkar dr. Benkoviča ni več, poklican paziti, da se dr. Ambroschitz v okoliški občinski sobi ne udomači, kakor jež v bnsni, nima za to naloge nobene sposobnosti.

To se je zopet evidentno pokazalo v občinski seji dne 27. t. m. Dr. Ambroschitz je predlagal, da obsodijo slovensko obstrukcijo, in vsi Slovenci z dr. Božičem na čelu so drli za njim. Nemški listi triumfirajo radi tega. Ni jim toliko na tem, da se je obsodila obstrukcija, ampak to je njihov ponos, da dr. Ambroschitz nastopa v občinskem odboru, ki je po večini slovenski, kot voditelj. Dr. Ambroschitz komandira, dr. Božič ponovi komando in ves odbor izvaja komando tega najnovejšega nemško-slovenskega bratstva.

Sklep je seveda za slovensko politiko brez pomena. Niti dr. Ambrožič, niti dr. Božič nimata v njej besede. Oba sta v tem oziru brezpomembni ničli. A nekaj je! Dočim je dr. Ambroschitz ravnal popolnoma v smislu nemške politike, ko je sestavil resolucijo proti slovenski obstrukciji, je dr. Božič pozabil na svoje narodno stališče. Tudi njegova stranka je priznala, da je obstrukcija opravičena. Da je pozneje dr. Kukovec iz znanih zakulisnih razlogov začel peti drugo arijo, to ni bilo nikdar za liberalce merodajno in so, izvzemši učitelje, še nadalje odobraval obstrukcijo. Če bi dr. Božič kolčkal narodno čutil, bi moral, tudi kot liberalce, vsaj zahtevati, da se v resoluciji jasno pove, da se Slovencem od Nemcev v deželni upravi godijo velike krivice. Tega ni storil! Ali je morda dr. Božič tudi v tem oziru z dr. Kukovcem vred že drugega mnenja? Potem seveda ni več veliko razločka med dr. Ambroschitzem in dr. Božičem, potem je celjska okolica de facto že v nemškutarskih rokah. Potem je vseeno, ali se piše dr. Ambroschitz in dr. Božič, ali pa dr. Ambrožič in dr. Boschitz.

Liberalci gredo vedno bolj navzdol!

Mariborski „Blumentag“.

Na našem krasnem Pohorju hočejo tudi Nemci imeti svoj viden prostorček. Najprej je zadevo imel v rokah „Männergesangverein“, pri katerem imajo gla-

vno besedo razni Torgglerji, Biecki in enaki ljudje. Toda društvo je bilo vendar preveč uradniško in zaradi tega za napadalne namene vendar nekoliko nerodno. In nato se je ustanovil nemški Bergverein, ki je prevzel od pevskega društva nalogo, da sežida na Pohorju nemško Berghütte.

Ruška kočja S. P. D. je bila in še je vsem hribolazcem in izletnikom na razpolago brez razlike narodnosti. Saj tudi ni bilo od nobene strani, tudi od nemške ne, v tem oziru kake pritožbe. Toda nekaj je grizlo fanatične Nemce, da je namreč Ruška kočja v slovenskih rokah. Zato so sklenili, ji postaviti nemško konkurentinjo — in to bi naj bila Berghütte. Ob enem bi naj ta kočja bila seveda vidno znamenje, da nemštvo prodira tudi na naše Pohorje.

Dne 18. maja je za to kočjo cvetlični dan v Mariboru. Ta ima namen, pobrati od vsakega, ki se bo prikazal ta dan na mariborskih ulicah, prispevek za označeni nemško-nacionalni namen, s kojim se bo de slovensko podjetje oškodovalo in ob enem postavilo izzivalno nemško znamenje na slovensko Pohorje.

Že danes opozarjamo Slovence na ta cvetlični dan, ki bo izgledal, kakor njim v posmeh in škodo! Ob enem pa mislimo, da bi ta dan tudi Podravska podružnica S. P. D. pobirala za svoje namene, pri katerih ni nobenega sovraštva do drugih narodnosti. Slovenci, vsega si ne smemo dati dopasti!

Politični pregled.

Državni zbor.

Predsednik dr. Sylvester je sklical za dne 6. maja sejo načelnikov klubov. Notranje-politični položaj se presoja zelo pesimistično. Finančni načrt se hoče odgoditi na jesen. Zmede na Češkem, zmede v Galiciji ter ne veliko boljše razmere v nekaterih drugih kronovinah povzročajo, da je položaj popolnoma nesiguren. Kdaj se bo sešel državni zbor, še vedno ni za trdno ugotovljeno, najbrže dne 14. maja.

Raznoterosti.

Novi brevir? Nov brevir se zopet naznanja č. duhovščini. Ali je čisto nov, ali pa samo star brevir z novim psalterijem in z nekaterimi novimi dostavki, še ne vemo. Lani je izdal Pustet svoj Idealbrevir in pa Hore, v katerih ni nič drugega novega, kakor psalterij, s katerim pa se citiranje strani nikjer ne ujema. To povzroča pri opravljanju brevirja velike težave, ker ni mogoče lahko najti psalmov. Zato svetujemo č. duhovščini, naj bo pazljiva pri naročanju brevirja, da se pozneje ne bode kesala. Mi bode-mo novo naznanjeni brevir najtanko pregledali in prihodnje dni o njem vestno poročali v naših listih. Ako je brevir res nov in lepo tiskan, ga bomo priporočali, drugače pa nikakor ne. Polovičarsko knjigo kupovati, bi bilo nes pametno. Opozarjamo č. duhovnike, da bode brevir tudi v domači tiskarni sv. Cirila v Mariboru dobiti, ako bo priporočljiv, drugače seveda ne. Kaj površnega naša domača tiskarna na noben način ne bode priporočala in razpečavala, ker je vodstvo mnenja, da je boljše, nekoliko počakati, kakor pa nepopolno knjigo za drag denar kupovati. Torej, pozor! V slučaju pa, da bo brevir res dober, si ga naj č. duhovščina naroči edino-le po tiskarni sv. Cirila v Mariboru, kot domačemu, slovenskemu podjetju.

Smrtna kosa. Iz Trbovelj nam poročajo: Dne 29. t. m. je preminul tukaj 19letni sedmošolec ljubljanske gimnazije Josip Borušak, sin tukajšnjega urarja gospoda M. Borušaka. Bil je vedno odličnjak, član Marijine kongregacije. Huda jetika ga je prisilila, da je moral opustiti študiranje, vendar se pa vkljub temu ni mirovala, ampak pokosilo to lilijo. Vživaj zasluženi večni mir, dragi Jožef!

Polom v Laškem trgu. „Slovenski Narod“ poroča iz Laškega trga: K polomu tukajšnje nemške hranilnice se poroča, da so razkrili revizorji doslej že 500.000 K, po drugih poročilih celo 700.000 kron primanjkljaja, ki pa utegne še narasti, ker pregledovanje še ni končano. Pravijo, da je bila šele pred par leti poneverjena večja svota. Nemška solidnost in nemška poštenost se kažeja v vedno lepši luči. Ljudje bodo pa hiteli seveda še dalje nositi svoj denar v nemške „šparkase.“

Obrekovalci. Nekaterim nemško-nacionalnim petelinom razdor med Slovenci in Nemci v naši deželi še ni dovolj velik. Z neprestanim hujskanjem in z raznimi zahrbtnimi gonjami vstvarjajo nova nasprotstva in onemogočajo najprimitivnejše pogoje za vsak sporazum, ker so se lotili že osebnih insultov in osebnega blatenja. Tarča teh napadov je naš deželni odbornik gospod Robič. Gonja je zlasti huda od znane Pirkmajerjeve afere sem in se jo, kakor kažejo vsa dejstva, tudi neti iz onih krogov, ki so povzročili, da je bil gospod Pirkmajer radi svojega slovenskega pokoljenja nemudoma odpuščen iz deželne službe. Kako so ti napadi neopravičeni in povsem navadna prostaška obrekovalnja, priča dejstvo, da jih morajo sedaj preklicevati. Graški „Tagblatt“ je priobčil v svojih številkah od dne 20. in dne 21. t. m. pod naslovom: „Varovanci deželnega odbornika Robiča“ več grdih napadov na našega deželnega odbornika. V svoji številki od dne 25. t. m. pa mora „Tagblatt“ priobčiti dva popravka gospoda Robiča,

iz katerih jasno sledi, da so bili vsi nemškonaacionalni očitki neopravičeni in izlagani. G. Robiču se je v „Tagblattu“ očitalo, da je v poletju lanskega leta „odpuščen“ oskrbnik prisilne delavnice v Messendorfu prišel do tega mesta vsled njegovih prizadevanj, ker je bil njegov ljubljeneec. V resnici pa je stavil predlog, da je dobil omenjeni oskrbnik mesto v Messendorfu ne gospod Robič, ampak neki drugi deželni odbornik in je bil ravno gospod Robič tisti, ki je izsledil njegove defraudacije. Ravno tako je neresnično očitanje, da bi bil slovenski nadzornik najdenišnic in oskrbovališč na Spodnjem Štajerskem varovaneec gospoda Robiča. Dotični je bil sprejet v deželno službo in imenovan za inspektorja oskrbovališč še predno je prišel gospod Robič v deželni odbor. Tudi očitanje, da bi se bil gospod Robič potegoval za onega deželnega pomožnega uradnika, ki je delal inspekcijska potovanja za svojega očeta, je lažljivo, ker gospod Robič dotičnega človeka še niti ne pozna. Kakor je cela gonja proti gospodu Robiču grda in jo mora obsoditi tudi vsak pošten Nемеc, tako kaže, kako je mirno, smotreno in blagonosno delo v deželi nemogoče. Z ljudmi take vrste, kot so ti lažnjivi obrekovalci, je skupno delo pač nemogoče. Smisel in simpatije za take elemente najdejo k večjem liberalci dr. Kukovčevega kova, ki se pehajo s tako vnamo, da bi potisnili slovensko ljudstvo pod njihovo peto. Sorodne duše.

Iz učiteljske službe. Provizorični učitelj v Rajhenburgu Friderik Sušnik je imenovan za stalnega učitelja istotam. Provizorični učitelj v Dobovi Ljudovik Kokot je imenovan za stalnega učitelja istotam. Provizorični učitelj v Sromljah Ferdinand Sentjuro je imenovan za stalnega učitelja istotam. — V trajni pokoj je stopila stalna učiteljica Laura Schlegel v Konjicah.

Državna podpora za lansko slabo letino. Pogajanja med finančnim in notranjim ministrstvom radi državne podpore za one kmetovalce, ki so bili vsled lanske slabe letine hudo prizadeti, so zaključena. Finančno ministrstvo je dovolilo za Štajersko okrog 82.000 K. Od le-te svote odpade na politični okraj Bruck 3500 K, na Murau 3500 K, na Aussee 6600 K, na Voitsberg in Liezen skupaj 30.000 K, na Gröbming 3500 K. Ostali znesek se razdeli na politične okraje Brežice, Konjice, Gornjigrad, Weiz in Slovenjgradec.

Občni zbor čebelarke podružnice za Savinjsko dolino dne 20. aprila v Grižah. Predsednik gospod Černej pozdravi prisrčno navzoče ter se spominja najpoprej umrlih udov Žagerja iz Petrovč in Debelaka iz Arjevsi, ki sta bila prva čebelarja veterana. Navzoči v znak sožalja vstanejo! Nato nam poda predsednik podrobno sliko o delovanju podružnice v preteklem letu, osobito pa o poteku lanske čebelarke razstave, katere so se udeležili tudi nekateri naši udje ter dosegli tudi lepa odlikovanja. G. predsednik nam pokaže krasno izdelano diplomato ter dve kolajni iz čebelarke razstave. Z vsem obžalovanjem se vzame na znanje zadeva blagajnika gospoda Piklna, ki hoče celo izstopiti iz društva. Podružnica ga pa vse eno še enoglasno izvoli v znak zaupanja zopet svojim blagajnikom ter upa, da ji ostane še nadalje zvest in da tudi to leto vsakemu udu vlije 1 kg umetnega satja zastonj. Odobri se nato še poročilo tajnikovo in blagajnikovo ter potrdi enoglasno star društveni odbor. Nato se je vršil še prosti razgovor o čebeloreji sploh.

Štajersko.

Maribor. C. kr. evidenčni urad v Mariboru se bo v dneh 2. in 3. maja preselil v novo uradno poslopje (Parkstrasse). Urađovalo se bo v parterju, sobe št. 19.—21. V teh dveh dneh se stranke ne bodo sprejemale.

Maribor. Špedicijska firma Unterkoffler je prišla v konkurz.

Fram. Izobraževalno društvo v Framu priredi v nedeljo, dne 4. maja, dve gledališki igri: „Rdeči nosovi“ in „Poštna skrivnost.“

Slivnica pri Mariboru. V nedeljo, dne 4. maja, priredi naš Orel priljubljeno igro s petjem „Mala pevka.“ Vse prijatelje lepe in poštene zabave vabimo! Tudi naši vrli sosede iz Frama in Hoč dobrodošli!

Muta. Nemška gostilna Auer z mesarijo in posrestvom vred je prišla v slovenske roke. Kupec je zaveden Slovenec iz okolice. Naši „Nemci“ so vsled tega silno preplašeni. Auer je bil do letos načelnik Südmarke, toda „Nemci“ ga niso podpirali in mu je vsled tega materialno slabo šlo. Zato je prodal.

Ribnica. Tukajšnje bralno društvo ima dne 12. maja svojo veselico. Vprizori se „Deseti brat.“ Ker je igra lepa ter so vloge dobro razdeljene, se pričakuje obilne udeležbe. Bodimo edini in zložni ter delujmo skupno za narodno stvar. Poučni govor bo o zadružništvu.

Sv. Benedikt v Slovenskih goricah. Katoliško bralno in gospodarsko društvo priredi na binkoštni ponedeljek, popoldne po večernicah, „društveno veselico s predstavo, tamburanjem in petjem. K obilni udeležbi vabi odbor.

Ormož. Kako se dajo vleči naši nemškutarji, so dokazali v petek, dne 25. t. m. Dva rodoljubna Slovenca sta stavila, kako vzbuditi naše vsenemce k „razburjenju“ nad „panslavizmom.“ Na praznik sv.

Marka sta razobesila slovensko zastavo. In res, ni visela še dve uri, že je prišel slavn gospod občinski pisar Grlica (sedaj Gedliczka!) v spremstvu občinskega redarja in začel razsajati nad mirnimi ljudmi, ki so hoteli praznovati praznik sv. Marka. Gospod Grlica so rekli, da smo „antiösterreichisch“ in nas je nazval z „mindische Bagage.“ Gospod Grlica, doma iz Vinskega vrha, gotovo ne spada k tej „Bagage.“ Dobro smo namreč vedeli, da bodo naši velepatriotje, ki so iz občinske posvetovalnice odstranili podobo Njega veličanstva (Huldigung der deutschen Bundesfürsten), padli čez nas radi Skadra, ki je po junaški borbi naših bratov Črnogorcev padel v njihove roke. Takoj po naši „veleizdaji“ so sklicali naši patriotje v nekem hotelu zborovanje, katerega program je bil v bistvu: predstoječe občinske volitve in današnji „Hochverrat“ in der deutschen Stadt Friedau! Mi le čakamo izida te veleizdaje in slavn gospod Grlica iz Vinskega vrha bo kot „österreichischer Unteroffizier“ mogel še marsikaj mirno prenesti. A morda ga pa kaj srbi? Vsekakor mu bo treba tako temeljito pojasniti stališče, da bodo postale njegove manire drugačne, kot so bile zadnjič. Kakor se nam zdi, se smatra gospod Grlica za varnostnega organa nad policajem, ki je prišel nad nas brez sablje. Več drugič!

Zreče. V nedeljo, dne 4. maja, ima Mladeniška zveza mesečni sestanek. Fantje, pridite vsi, se bomo zopet kaj pomenili!

Skale. Gospod nadučitelj Matekovič je umrl; pogreb v sredo popoldne ob 4. uri.

Konjice. Prihodnji ponedeljek, dne 5. maja, ob 9. uri predpoldne, bodeta obhajala Jožef in Terezija Černej iz Konjiške vasi železno poroko (65letnico). Jožef Černej je v 90. letu, Terezija je par let mlajša. Vsi prijatelji in znanci jima k tej izvanredni slavnosti iz srca čestitamo.

Celje. Za drugo zasedanje so izžrebani sledeči porotniki: Ivan Teran, posestnik na Spodnji Hudinji; Josip König, gostilničar, Vransko; dr. Karol Leuschner, grajščinski administrator v Brežicah; Karol Ban, posestnik na Babnem; Franc Rehar, posestnik v Pernovu; Anton Pleterski, posestnik in trgovec v Kozjem; Ferdo Gologranc, posestnik in stavbeni mojster v Gaberju pri Celju; Jakob Skrabar, trgovec, Griže; Janez Škabrne, kleparski mojster v Celju; Franc Guček, posestnik in gostilničar, Kozje; Peter Zakošek, posestnik, Grobelno; Franc Lobe junior, lončarski mojster in hotelir, Slovenjgradec; Matija Resnik, posestnik, Marijagradec; Ernest Brezovšek, trgovec, Vransko; Ignacij Brglez, posestnik v Žičah; Janez Kos, trgovec, Celje; Luka Musi, posestnik, Ločica; Janez Smidhofer, posestnik, Mislinja; Franc Malgaj, posestnik in trgovec, Gotovlje; Ivan Rebek, ključavničarski mojster, Celje; Josip Mlaker, posestnik, Ponikva; Alojzij Gobec, posestnik, Novacerkev; Janez Bračič, trgovski sodrnik, Celje; Franc Kupnik, trgovec, Konjice; dr. Oton Ambroschitz, predstojnik mestnega urada, Celje; A. Kincl, gostilničar pri Sv. Juriju ob južni železnici; Ivan Kramer, trgovec, Trbovlje; Adolf Zottl, trgovec, Vojnik; Ljudovik Kossar junior, mesar, Celje; Rudolf Uhlich, lastnik kopališča Rimske toplice; Jožef Fretze, pek, Laško; Franc Pikel junior, tajnik in posestnik, Zalec; Adolf List, knjigovodja, Brežice; Jernej Radišek, posestnik in trgovec, Kaplja; Jgn. Mikuš, trgovec, Šmartno na Paki; Anton Ožlak, posestnik in trgovec, Ponikva. Nadomestni porotniki: Janez Schappek, depoziter piva, Celje; Adolf Klarar, tapetnik, Celje; Pavel Kladenšek, lastnik opekarne, Celje; Janez Strenčan, posestnik, Levec; A. Deisinger, knjigovodja, Celje; Rihard Pirnat, zasebni uradnik, Spodnja Hudinja; Alojzij Šrihar, gostilničar, Dobrtešjasvas; Mihael Zagode, gostilničar, Oštrožni; Leopold Tratnik, trgovec in posestnik v Zgornji Ložnici.

Gornjigrad. (Smrtna kosa.) Včera, dne 29. t. m., je umrl gospod Ivan Čeplak, posestnik v Gornjemgradu v 68. letu svoje starosti. Naj v miru počiva!

Trbovlje. Dekliška zveza v Trbovljah priredi na vnebohod v društvenem domu majnikovo veselico. Predstavljal se bo igrokaz „Smrt Marije Device“ v petih dejanjih in burka „Zakleta soba v gostilni pri zlati goski.“ Nato sledi prosta zabava. Začetek ob ¼4. uri popoldne. Somišljeniki, pridite!

Slavnost družbe sv. Vincencija.

Maribor. V nedeljo, dne 27. aprila je obhajala družba sv. Vincencija v Mariboru prelepo svečanost v čast stoletnice rojstva Friderika Ozanam, ustanovitelja Vincencijeve družbe, in v proslavo 16-stoletnice osvoboditve sv. katoliške Cerkve po cesarju Konstantinu Velikemu. Cerkvene slovesnosti so se udeležili katoliška društva z društvenimi znamenji: društvo katoliških mojstrov, društvo katoliških gošpa, katoliško delavsko društvo in katoliška zveza žen, društvo katoliških pomočnikov in katoliško mladeniško društvo, moška in ženska kongregacija in udje vseh treh konferenc mariborske družbe sv. Vincencija. Ob šesti uri zjutraj je bila prva slovesna pridiga o zgodovini svetega obhajila, katero je imel častiti gospod stolni župnik Moravec. Nato so prevzvišeni nadpastir služili ob asistenci častitega gosp. kanonika Majcena in družbinega tajnika sv. mašo. Med sv. mašo je bilo skupno sv. obhajilo, katerega so se udeležili v veličastnem številu udje navzočih

društev, pa tudi mnogo drugih odraslih in otrok. Popoldne je govoril slovesni govor v cerkvi častiti gospod stolni vikar Simonič in sicer o pomenu sv. katoliške Cerkve za človeštvo. Nato je sledil sv. rožnivenec pred izpostavljenim sv. Rešnjim telesom z litanijami vseh svetnikov, kakor je po lavantinski sinodi zapovedano, da bi Bog odvrnil od nas vremenske nezgode. Pred zadnjim blagoslovom je bilo darovanje za družbine reveže, katerega so se verniki udeležili v velikem številu, kar je lepo znamenje dobrih src, ki bijejo za reveže. Cela cerkvena slovesnost se je veličastno obnesla. Sledilo ji je ob 6. uri zvečer zborovanje v dvorani katoliških pomočnikov. Ob določeni uri so dospeli, spremljani od društvene tajnika in častitega gospoda dr. Tomažiča, dvornega kaplana, k dvorani katoliških pomočnikov prevzvišeni nadpastir, kjer sta jih pri vходу pozdravila društveni predsednik gospod Dufek in blagajnik gospod Melzer ter jih spremljala v dvorano, ki je bila tako natlačena, da so morali nekateri gostje odditi, ker niso dobili več prostora. Takoj nato se je začel izvajati vspeored. Družbini tajnik razloži pred vsem natančneje namen slovesnosti. K točki stoletnice rojstnega dne Friderika Ozanam omeni, da je skupni predsednik družbe sv. Vincencija s pismom od dne 20. prosinca 1912 povabil vse družbine konferenc celega sveta, naj obhajajo spomin rojstnega dne v zborovanjih, v katerih se naj razpravlja življenje in delovanje Friderika Ozanam. K točki: šestnajststoletni jubilej razglasenja cerkvene svobode po cesarju Konstantinu pa dostavi, da so papež Pij X. po pismu državnega tajnika z dne 15. svečana 1912 in po okrožnici z dne 8. marca povabili ves krščanski svet, da s hvaležnim srcem slavi spomin cerkvene osvoboditve. Temu dvojnemu povabilu se je odzvala družba sv. Vincencija v Mariboru z vprizorjeno slovesnostjo. Nato pozdravi navzoče, pred vsem njih ekscelenco prečastitega nadpastirja, potem čast. duhovščino in nato p. n. vsa moška in ženska društva in druge došle goste ter otvori zborovanje z družbino molitvijo. Po odpeti prvi pesmi nastopi družbini tajnik in opiše v daljšem govoru življenje in delovanje Friderika Ozanam, in sicer njegovo delovanje v dijaških letih na pariškem vseučilišču, kjer je med sotovariši zbudil versko zavednost ter jih je navdušil za ljubezen do resnice in Cerkve, do znanosti in človeštva; kjer je ustanovil z osmerimi tovariši družbo krščanske usmiljene ljubezni do bližnjega, katero je postavil pod varstvo sv. Vincencija Pavlanskega; to je družba sv. Vincencija, ki oskrbuje dandanes v 7500 konferencijah reveže po širnem svetu. Nadalje ga opiše kot vseučilškega profesorja v Parizu, kjer ni samo bistril svojih učencev na duhu, ampak preobračal tudi njih srca; potem kot pisatelja, ki je v svojih slavnih spisih tako jasno kazal, koliko je storila sv. katoliška Cerkva v blagor človeštva. Nazadnje je še oslikal njegov blagi značaj, ki tako jasno svedoči, kako blagodejno deluje krščanska vera na človeško srce. Po odpeti drugi pesmi stopi na oder častiti gospod dr. Medved in v krasnem govoru razjasni zgodovino tristoletnega preganjanja sv. Cerkve, zgodovino Konstantina Vel. in milanskega edikta, po katerem je Konstantin razglasil cerkveno svobodo. Nato se je odpela papeževa pesem in družbini tajnik zahvali iskreno pred vsem prevzvišenega nadpastirja za trud in požrtvovalno sodelovanje pri svečanosti, zakliče pa tudi drugim navzočim za udeležitev v imenu družbe sv. Vincencija v Mariboru stotero: „Bog plati!“ ter zaključi sejo z zapovedano družbino molitvijo. Ob koncu se prevzvišeni nadpastir s prelepimi besedami zahvalijo Vincencijevi družbi za prireditve slovesnosti in sicer ravno na nedeljo, ki po svojem imenu in po berilu spominja na milosrčno ljubezen. Nato so v navdušenem govoru povdarjali, da je ta dan v četrtnem oziru znamenit za Vincencijevo družbo in sicer: 1. ker je skupno obhajilo živ spomin na evharistično slavnost na Malti, kamor so tudi sv. oče poslali svojega odposlanca in razpisali popolni odpustek vernim dušam v prid; 2. ker je Ozanam bil mož žive vere, plameneče ljubezni in odkritosrčne pobožnosti, k čemur so položili njegovi blagi stariši prvi temelji, kar ravno jasno kaže, kako važna je verska odgoja otrok. Po Konstantinovem razglasjanju cerkvene svobode je mogla Cerkva svojo pozornost obrniti odgoji človeštva. Oskrbovala pa je tudi ubožce, ustanavljala zavode in redove krščanskega usmiljenja; 2. ker dela ta slovesnost ob enem uvod za naslednje slavnosti Konstantinovega jubileja, ki se bodo vršile po celi vladikovini; 4. ker je bilo skupno zborovanje, ki priporoča to velevažno družbo, da se vsestransko podpira. Po dokončanem ganljivem govoru so dali prevzvišeni nadpastir navzočim nadpastirski blagoslov.

Listnica uredništva.

O r m o ž: Dvomimo, če Gedliczka zasluži, da se tako obširno bavimo z njegovo neznatno osebo. Je tudi vsa zadeva precej kočljiva in za list radi tožbe — saj poznate naše porotne razmere — nevarna. Naznanite rajši pristojni oblasti! Zdravi! — Dobro na: Kakega dopisa o zlati poroki naše uredništvo ni prejelo. Se priporočamo! — Mozirje. G. Ant. Lekše! Potrjujemo radevolje, da Vi niste pisec člankov iz Mozirja v štev. 43 „Straže.“ Potrjujemo tudi, da niste pisali člankov o mozirskem redarju.

Gostilna pod vejo Jeričeva
v Počohovski dolini
otvorjena.

Proda hiša, se lepa, enonadstropna, vili podobna, obstoječa iz 5 zidana, sob in gospodarskega poslopja, 2 1/2 orala sadonosnika in njive, s stiskalnico. — Lega v prijaznem trgu Gornja Radgona, tik župne cerkve sv. Petra, 5 minut od želez. postaje Gornja Radgona in 5 minut od mesta Radgona. Nese mesečno 50 K najemnine. Zaradi lepe, mirne lege, brez prahu, z vrhom obdana, posebno pripravna za kakega duhovnika-penzijonista. Cena in plačilni pogoji se zvejo pri gospodu Janezu Lančiču, kleparskemu mojstru v Gornji Radgoni. 70

Gospodična
z dolgoletnimi spričevali, izvrstna kuharica, išče službe gospodinje. Ponudbe pod H M 33, pošta Maribor, kolo-dvor, poste restante. 85

Šivalni stroji, dobro ohranjen se proda za 28 kron v Mariboru Goethejeva ulica št. 2, II nadstr. vrata št. 12.

Somišljeniki — zahtevajte v gostilnah in trgovinah list „Straža“.

Trgovina s specerijskim blagom

Trgovina z moko in dežel. pridelki

Solidna postrežba!

Ivan Ravnikar, Celje
Graška cesta št. 21.

Po prepričanju mora vsak pripoznati, da imam **zanesljiva kaljiya semena** n. pr. **jamčeno domačo** in nemško deteljo, peso rumeno in rudečo, travo, sploh vsa poljska semena, kakor tudi vrtna in cvetlična od trdke **Mauthner**.

Na drobno in na debelo!

Glavna zaloga vrvarskega blaga

Glavna zaloga suhih in olnat. barv

Najboljši in najcenejši asbestni škrlj je edinole

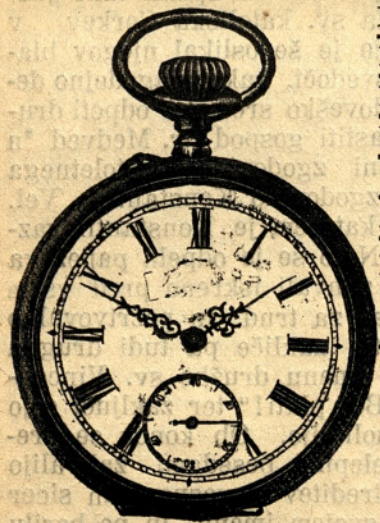
„KAMENIT“

Vzorci in proračuni brezplačno.

Krajevni zastopniki se iščejo.

A. SPITZER, Ljubljana.

Ure za birmo!
repasirane s pismenim jamsivom:



Pristna srebrna ura K 7.—

Pristna srebr. ura ženska K 7.—

Pristna srebrna verižica K 2.—

Pristna srebrna verižica

damska K 3-40

Zlata ura K 28.—

Ker sem kupil iz Švice celo tovarniško zalogo bom prodal rapasirane ure po zelo nizki ceni.

Očale! Budilke! Uhane!

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš Maribor
Tegethofova cesta št. 39.

Malisno šupno, suhe gobe,

jabolke namizne in za mošt, hruške, fižol, oves, pšenico, ječmen, bučno, zrnje, koruzno slamo od storžev,

smrekove storže, vinski kamen,

želod, krompir, sploh vse deželne pridelke kakor tudi petroljevske in oljnate sode, ter močnate, solne in otrobne vreče kupi vsako množino, maslo itd.

Veletrgovina s specerijo in z deželnimi pridelki

Anton Kolenc Celje

Graška ulica št. 22.

Srečke v korist „Slovenski Straži“!
5 glavnih dobitkov

90.000, 40.000, 30.000, 20.000 in 10.000 kron, oziroma frankov in lir zadene tekom meseca majnika

v srečnem slučaju že z vplačilom samo 5 kron, kdor naroči izborno skupino po 5 srečk na 70 mesečnih obrokov po 5 K.

15 žrebanj vsako leto!

Zahtevajte obširno majnikovo poročilo o srečkah! Iz njegove vsebine: Za eno krono 100.000 frankov! — Poročilo razpošilja in naročila sprejema za „Slovensko Stražo“ g Valentin Urbančič, Ljubljana. 750

Cementna dela

kot cevi, plošče za tlakovanje, stopnice, korita, mejnike, sohe za plote, cevi za kanale in druga dela iz betona izvršuje točno in po nizki ceni.

Ferd. Rogač, Maribor

zaloga betonskega, cementnega in stavbenega materiala
Fabriksgasse 17 (blizu frančišk. cerkvi). Telefon št. 188.



Edina štajerska narodna steklarska

Na debelo!

trgovina

Na drobno!

Franc Strupi, Celje
Graška cesta

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe.

Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in priv. stavbah.
Najsolidnejša in točna postrežba.

Bay-Rum

s konjičkom

iz tovarne Bergmann & Co., Dečin ob Labi

je in ostane vedno najboljša voda za umivanje glave, za pametno negovanje las, zabranjuje luskavost, zabranjuje predčasno osivelost in izpad las ter krepi lasne korenine. Nebroj priznanj! V steklenicah po K 2.— in K 4.— se dobi v vseh lekarnah, drožerijah, parfamerijah in brivnicah. a

Darila za birmance!

Kmalu pride zopet čas, do bodoje prevzv. knez in škof delili po mnogih župnijah zakrament sv. birmen. Navadno dobijo birmanci od svojih botrov tudi primerna darila. Mnogokrat dela botrom največ preglavice, kako darilo naj bi dali svojim birmancem. Po našem mnenju je najboljša, da naložijo botri birmancu, ako je mogoče, primerno svoto denarja v posojilnici in otroku izročijo knjižico ter birmanca tako učijo štediti. Za spomin pa mu naj še kupijo lep molitvenik in lep rožni venec. A pri nakupovanju molitvenikov naj botri ne gledajo na lepo vezavo, na krasne platnice, temveč na lepo vsebino molitvenika. Zato upamo, da bomo botrom ustregli, ako jim nasvetujemo, katere molitvenike naj kupijo svojim birmancem za spomin.

Mi najbolj priporočamo sledeče molitvenike:

1. Sv. opravilo

Spisal župnik Jožef Čade, natisnila in založila Tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Ta molitvenik je sestavljen natančno po Katekizmu in obrednih knjigah. Obsega krasno in poučno razlago čelaga cerkvenega leta. Ima vse navadne pobožnosti, 6 raznih sv. maš, pouk o zakramentih, molitve za popoldansko službo božjo in 73 najlepših pesmi. Ta molitvenik najtopleje priporočamo kot darilo za birmance. Stane pa z rudečo obrezo K 1'30, v zlati obrezi pa se dobi v raznih finih vezavah po K 1'50, 1'70, 2'60 in 2'70. Primeren je za birmance od 10 let naprej.

2. Malo sv. opravilo.

Ta je krajši posnetek iz prejšnjega molitvenika. Je lep in poučen ter primeren za otroke od 7 do 10 let. Stane pa v rudeči obrezi 70 vin., v zlati pa 1 K.

3. Prijatelj otroški.

Spisal dr. J. Somrek. Ta molitvenik je prav primeren za otroke od 7. do 10. leta. Je jako poučen in obširen ter stane v priprosti vezavi 40 vin., z zlato obrezo pa 50 vin.

jo se vsi ti molitveniki v Tiskarni sv. Cirila v Mari-

4. Venec pobožnih molitev in sv. pesmi.

Ni ga molitvenika, ki bi imel tako krasna pre-mišljevanja in tako pobožno navdahnjene molitvice, kakor je ta. Obsega tudi nad 600 prelepih cerkvenih pesmi. — Primeren je posebno za birmance obojega spola, ki imajo glas za petje. Stane v rudeči obrezi 3 K, v navadni zlati obrezi 3 K 50 vin., v fini vezavi pa 4 K in 4 K 20 vin.

5. Družbine bukvice.

Spisal J. Rozman. To je molitvenik za vsa krščanska dekleta, ali so pri Marijini družbi ali ne. Mirno lahko rečemo: Za dekleta ni boljšega molitvenika kakor je ta. Ta knjiga je primerna za dekleta od 12. leta naprej. Stane v rudeči obrezi 3 K, v navadni vezavi z zlato obrezo 3 K 50 vin., v krasni vezavi pa 4 K in 4 K 20 vin.

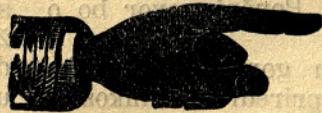
Te molitvenike torej botrom res iz prepričanja priporočamo kot primerna darila za birmance. Dobro, kamor se naj piše po-nje. Poštšina stane za prve tri 10 vin., za zadnja dva pa 20 vin.

V Tiskarni sv. Cirila v Mariboru pa se dobijo tudi lepi rožni vencii vsake vrste od 15 vin. do 2 K 50 vin. komad.

Botri, poslužite se pri nakupovanju birmanskih daril letos posebno Tiskarne sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta, šte. 5. Tiskarna je naše domače, slovensko podjetje, ki vam bo točno in dobro postregla!

Darujte za Slov. Stražo!

obrestuje hranilne vloge po



5%

od dne vloge do dne vzdiga

počenši s 1. januarjem 1913.

Rentni davek plačuje zadruga sama.

LJUDSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v lastni hiši (HOTEL „PRI BELEM VOLU“) v CELJU, Graška cesta šte. 9, I. nadstropje